

На десна-та нога со чизма-та
На сура Ламіа по клето сърце.
Нели избълъва триста и ше'есеть моми,
Що 'и поголтнала на тая година,
Сите живи съ фатіа на дробно
Хоро да играетъ.
Па повторо га поритна,
Нели избълъва триста и ше'есеть,
Ту умрени, ту живи.
Трети пътъ ик ритна,
Та пакъ избълъва триста
И ше'есеть 'се умрени.
Тога веле свѣти Георги:
„Айде, цару, сеча ке вѣрувашъ
на вистинска госцода?
Ели ка' огладне таа сура Ламіа
Да ик пуша да те поголтне
Со сите конаци.“
Тога цар-отъ завѣрува
Со 'си те Троемски Христяни.
Сѣ кѣртиха на Йисуса Христоса.
Отвори-те му даде отъ Троема града
На личенъ свѣти Георги,
Та излезе прошета низъ Троема града
По свите чешми,
И удри сосъ мѣздрак-отъ,
Протече'а студна вода
Сите седумдесетъ чешми,
Да си піѣтъ Троемски Христяни,
На Христосъ да вѣрватъ.

Христосово рождане.

Збила ми съ божя майка, Маріа,
Никой ми съ по край неа не згоди,
Згодила съ Аламанка девойка,
Сопасала свиленъ поясъ отъ себе,
Го повила Риста бога малого.